

[Boligministeren]

guleres, når byggeregnskabet foreligger. En sådan lejeforhøjelse kan tidligst få virkning fra det tidspunkt, hvor forbedringen er fuldført.

I det omfang der er afholdt udgifter til vedligeholdelse – herunder sparet vedligeholdelse – i forbindelse med forbedringsarbejdernes gennemførelse, kan disse udgifter ikke danne grundlag for lejeforhøjelse. Kommunen skal derfor såvel ved godkendelse af lejen efter saneringsloven og efter lov om byfornyelse og boligforbedring som ved beregning af boligstøtte efter kapitel 5 i lov om individuel boligstøtte tage stilling til, i hvilket omfang de udførte arbejder vedrører vedligeholdelse.

For så vidt angår forbedringer, der udføres i medfør af lejelovgivningen, gælder tilsvarende bestemmelser, bortset fra at huslejenævnet her i tilfælde af tvist skal tage stilling til lejeforhøjelsen.

Boligministeriet er bekendt med, at det i Københavns kommune er praksis, når forbedringsarbejderne er gennemført, men kommunen endnu ikke har foretaget godkendelse af lejen, at der foretages a conto-udbetaling af boligstøtte, beregnet efter lov om individuel boligstøtte, kapitel 4, på grundlag af den varslede leje.

Boligministeriet vil anmode Kommunernes Landsforening om at henstille til sine medlemmer at benytte samme fremgangsmåde i de situationer, hvor forbedringsarbejderne er gennemført, men kommunens godkendelse af lejen ikke foreligger på det tidspunkt, hvor den forhøjede leje træder i kraft.

Boligministeriet vil endvidere i forbindelse med en kommende revision af lov om individuel boligstøtte og på baggrund af det forslag til lejelovgivning, som grundejernes og lejernes organisationer i øjeblikket er i færd med at udarbejde oplæg til, overveje de nævnte samspilsproblemer.

Spm. nr. S 595

Til *socialministeren* (28/5 84) af:

Tinning (VS):

»Er det i overensstemmelse med regeringens socialpolitik, at det offentliges kontanthjælpsydelse nedsættes i takt med en forøget indsats fra forskellige private hjælpeorganisationer?«

Begrundelse

I *Demokraten Weekend* nr. 20, 1984, udtaler lederen af Mariatjenesten, pastor Bjarne Lenau Henriksen: »Hvis Korshæren i København har et sted, hvor der uddeles tøj og møbler, så siger de nærliggende bistandskontorer: vi skærer ned i de økonomiske ydelser til tøj og møbler, fordi folk jo kan få gratis hjælp hos Korshæren. Et andet eksempel er, at dér, hvor vi har en varmetue for mennesker, som trænger til lidt mad og kontakt med andre, drager bistandskontorerne den gratis hjælp ind i beregningerne af de offentlige sociale ydelser. På den måde spares penge.«

Spørgsmålet er ganske enkelt, om ministeren finder de her beskrevne tilstande acceptable, og om de måske oven i købet er tilsigtede som konsekvenser af regeringens såkaldte privatiseringspolitik.

Svar (8/6 84):

Socialministeren (Palle Simonsen):

Det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, at bistandskontorerne i Københavns kommune skulle nedsætte kontanthjælpen, såfremt ansøgeren modtager hjælp fra private hjælpeorganisationer.

Efter det for socialministeriet oplyste er det i strid med Københavns kommunes interne retningslinjer at foretage fradrag i underholdshjælpen som følge af naturalhjælp i form af tøj, møbler m.v. fra private organisationer. Der er endvidere intet til hinder for, at en ansøger i forbindelse med etablering i f. eks. en lejlighed efterfølgende kan få supplerende naturalhjælp gennem en privat organisation.

Derimod er det udgangspunktet, at der skal foretages fradrag i hjælpen for alle ansøgerens indtægter, idet begrundelsen for at yde kontanthjælp er, at ansøgeren befinder sig i en situation med svigtende indtægter. Dette grundprincip er fremhævet i pkt. 15 i socialministeriets cirkulære af 20. december 1982 med senere ændringer om kontanthjælp efter bistandsloven.

Spm. nr. S 596

Til *indenrigsministeren* (28/5 84) af:

Torben Lund (S):